Nr. L 133/10 De Europæiske Fællesskabers Tidende 18.6.70

RÅDETS DIREKTIV

af 8. juni 1970

om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om styreapparater for motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil

(70/311/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament[1],

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg[2], og

ud fra følgende betragtninger:

De tekniske forskrifter, som motordrevne køretøjer skal opfylde i henhold til de enkelte staters lovgivning, omfatter blandt andet også styreapparaterne;

disse forskrifter er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat: det er derfor nødvendigt, at alle medlemsstater – enten udover eller i stedet for deres nuværende ordning – gennemfører ensartede bestemmelser, navnlig med henblik på, at EØF-standardtypegodkendelse i overensstemmelse med Rådets direktiv af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil[3] kan anvendes for alle køretøjstyper,

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ved køretøjer forstås i dette direktiv alle motordrevne køretøjer med eller uden karrosseri, der er bestemt til færdsel på vej, og som har mindst 4 hjul og en konstruktivt bestemt maksimalhastighed på mere end 25 km/t, samt påhængskøretøjer til sådanne køretøjer, med undtagelse af skinnekøretøjer, landbrugstraktorer og -arbejdsredskaber og andre arbejdsredskaber.

Artikel 2

Medlemsstaterne kan ikke nægte EØF-standardtypegodkendelse eller national godkendelse af et køretøj af grunde, der vedrører styreapparatet, hvis dette opfylder bestemmelserne i bilaget til dette direktiv.

Artikel 3

Ændringer, der er nødvendige for at tilpasse bilagets bestemmelser til den tekniske udvikling, gennemføres i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastsat i artikel 13 i Rådets direktiv af 6. februar 1970 om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden 18 måneder efter dets meddelelse og giver omgående Kommissionen underretning herom.

2. Medlemsstaterne drager omsorg for, at ordlyden af de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, tilsendes Kommissionen.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 8. juni 1970.

På Rådets vegne
P. HARMEL
Formand

[1] EFT nr. C 160 af 18.12.1969, s. 7.
[2] EFT nr. C 10 af 27.1.1970, s. 18.
[3] EFT nr. L 42 af 23.2.1970, s. 1.

BILAG

1. DEFINITIONER

1.1. Styreapparat
»Styreapparat« er hele det anlæg, der tjener til at ændre køretøjets retning.
Styreapparatet kan omfatte:

- betjeningsanordning,
- styretransmissionen,
- de styrende hjul,
- eventuelt en særlig anordning til frembringelse af hjælpe- eller fremmedkraft.

1.1.1. *Betjeningsanordning*

»Betjeningsanordningen« er den del af styreapparatet, der umiddelbart betjenes af føreren for at styre køretøjet.

1.1.2. *Transmission*

1.1.2.1. På motorkøretøjer er »transmissionen« den del af styreapparatet, der befinder sig mellem betjeningsanordningen og de styrende hjul, med undtagelse af de særlige anordninger, der er nævnt under punkt 1.1.4. Transmissionen kan være mekanisk, hydraulisk, pneumatisk eller elektrisk eller en kombination heraf.

1.1.2.2. På påhængskøretøjer er »transmissionen« den del af styreapparatet, der overfører den til retningsændringen nødvendige kraft til de styrende hjul.

1.1.3. *Styrende hjul*

»Styrende hjul« er de hjul, hvis løberetning i forhold til køretøjet kan ændres direkte eller indirekte med det formål at ændre køretøjets bevægelsesretning.

1.1.4. *Særlige anordninger*

»Særlige anordninger« er den del af styreapparatet, der frembringer partiel eller fuld styreservokraft. Hjælpekraften eller den fulde fremmedkraft kan frembringes ad mekanisk, hydraulisk, pneumatisk eller elektrisk vej eller ved en kombination heraf (f.eks. olietrykpumper, luftkompressorer eller energireservoirer).

1.2. **Forskellige slags styreapparater**

1.2.1. Afhængigt af, hvorledes den til retningsændringen af de styrende hjul nødvendige styrekraft frembringes, skelnes der mellem følgende styreapparater:

1.2.1.1. *manuel styring*, hvor styrekraften udelukkende frembringes ved førerens muskelkraft;

1.2.1.2. *partiel servostyring*, hvor styrekraften frembringes af førerens muskelkraft og af de under punkt 1.1.4. nævnte særlige anordninger;

1.2.1.3. *fuld servostyring*, hvor styrekraften udelukkende frembringes af de under punkt 1.1.4. nævnte særlige anordninger.

1.3. **Aktiveringskraft**

»Aktiveringskraft« er den kraft, føreren udøver på betjeningsanordningen for at styre køretøjet.

2. KONSTRUKTIONS-, MONTERINGS- OG KONTROLBESTEMMELSER

2.1. **Almindelige bestemmelser**

2.1.1. Styreapparatet skal muliggøre en let og sikker styring af køretøjet; om nødvendigt skal det udstyres med servoanordning.

2.2. **Særlige bestemmelser**

2.2.1. *Betjeningsanordning*

2.2.1.1. Betjeningsanordningen skal tillade en bekvem betjening og give et godt greb; den skal være således indrettet, at styringen kan varieres i trin. Betjeningsanordningens bevægelsesretning skal entydigt stemme overens med den tilsigtede retningsændring for køretøjet.

2.2.1.2. Aktiveringskraften på betjeningsanordningen må ved overgang fra ligeud-kørsel til det styreudslag, der er nødvendigt for at opnå en vendekreds med 12 m radius, ikke overstige 25 kg. For så vidt der forefindes hjælpekraftanordning, må aktiveringskraften ved bortfald af denne ikke overstige 60 kg.

2.2.1.3. Bestemmelsen under punkt 2.2.1.2. kontrolleres ved, at køretøjet fra ligeud-kørsel ved en hastighed af 10 km/t køres ind i en spiral. Indtil det øjeblik, hvor de styrende hjuls styreudslag svarer til en radius i vendekredsen på 12 m, måles aktiveringskraften på betjeningsanordningen. og denne kraft må ikke overskride det foreskrevne. Tiden for vendemanøvren (d.v.s. tiden fra begyndelsen af aktiveringen af betjeningsanordningen til det øjeblik, den afsluttende målestilling ved 12 m venderadius er nået) må normalt ikke andrage mere end 4 sekunder og ved svigt af servostyringen ikke mere end 6 sekunder. Der skal udføres en vendemanøvre til højre og en vendemanøvre til venstre.

2.2.2. *Styretransmission*

2.2.2.1. Køretøjet skal være styrbart, også når de hydrauliske, pneumatiske eller elektriske dele af transmissionen svigter helt eller delvis.

2.2.2.2. Mekaniske transmissioner skal være således dimensioneret, at de kan modstå de under drift forekommende påvirkninger. De skal være lettilgængelige med henblik på vedligeholdelse og inspektion.

2.2.3. *Styrende hjul*

2.2.3.1. De styrende hjul må ikke være baghjulene alene. Undtaget fra denne bestemmelse er sættevogne.

2.2.3.2. Motorkøretøjer, på hvilke også baghjulene er styrende, skal underkastes følgende prøve:

2.2.3.2.1. Motorkøretøjet skal, uden at føreren nødsages til at foretage unormale styrekorrektioner, kunne køre ligeud ad en jævn, vandret vejbane med en hastighed af 80 km/t eller med den konstruktivt betingede maksimalhastighed, hvis denne er lavere end 80 km/t.

2.2.3.3. Påhængskøretøjer skal i følgende tilfælde underkastes den i punkt 2.2.3.2.1. beskrevne prøve ved en hastighed af 80 km/t eller ved den af fabrikanten angivne teknisk tilladte hastighed:

- når påhængsvognen har mere end én aksel med styrende hjul,
- for sættevognes vedkommende, når vognen har mindst én aksel med styrende hjul.

2.2.4. *Særlige anordninger*

2.2.4.1. Fuld servostyring er ikke tilladt.

2.2.4.2. Hvis en partiel servostyring ikke har egen kraftkilde, skal apparatet være forsynet med et energireservoir. Hvis der anvendes trykluft som energi, skal trykluftbeholderen være sikret ved en overtryksventil uden returstrøm.

2.2.4.3. Køretøjet skal være styrbart i tilfælde af, at den særlige anordning svigter.